R.R.

MASSATGISTA VÍCTIMA DE ROBATORI I EXTORSIÓ

«Vaig orinar-me a sobre i plorava dels nervis que tenia»

R. R, de 36 anys i de nacionalitat estrangera, **ha estat víctima d'un robatori al seu pis d'Empuriabrava,** on es dedica a la seva feina de massatgista i terapeuta. Dos individus, que ja han estat detinguts, li van robar diners després d'amenaçar-la. **La noia encara té por** i ha decidit posar sistemes de seguretat.

R.R. va fer d'esquer a la policia després de ser víctima d'un robatori i extorsió al seu pis d'Empuriabrava.

Víctor Perxés
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

■ Quan arribo al seu domicili, un serraller està acabant de col·locar un reixat a la porta de R.R., una noia que fa tres anys i mig que s'està a Empuriabrava i que encara pateix les conseqüències d'un robatori i extorsió. Dos individus, veïns d'Olot i Girona, es van estar mitja hora a casa seva, mal disfressats amb ulleres de sol i una gorra. Li van robar 145 euros i li'n van reclamar 3.000 més per l'endemà.

Després d'una setmana dels fets, encara té por?

Sí, perquè estic segura que hi ha una tercera persona que encara no ha estat detinguda. He pres mesures de seguretat a casa. He fet posar un reixat i vull instal·lar una càmera de vigilància i sensors de moviment.

Què li va passar?

Dos homes, que després van ser detinguts pels Mossos, van venir a robar-me i em van amenaçar.

Sabien on vivia?

Jo no els havia vist mai ni els havia donat la meva adreça. Per això crec que hi ha més persones implicades.

Li van trucar per telèfon?

Tot va començar un dijous a la tarda. Un home va trucar per demanar hora per un massatge. Em va dir que em tornaria a trucar a les dues de la tarda, però ho va fer a un quart de quatre. Després d'una tercera trucada, al cap de tres minuts sona el timbre de la porta de casa.

Va obrir la porta?

Sí.

I qui era?

Hi havia un home baixet que portava ulleres de sol. Aquest va resultar ser l'Esteban d'Olot.

Què li va dir?

Li vaig preguntar què volia i no em va dir res. Passats uns segons, em va empènyer cap a dins i de seguida va aparèixer un segon home que em va apuntar amb una pistola al cap. Jo tampoc no l'havia vist mai. Aquest, que va resultar ser en Carlos de Girona, també duia ulleres de sol i un gorro. Era molt més alt que l'altre.

I la van atracar...

Van entrar i van tancar la porta. Van dir que allò era un atracament i que volien diners. Jo els deia que no em fessin mal, van obrir la meva bossa de mà i la cartera. Hi havia uns 145 euros en total i em demanaven més diners. Jo al principi de tot em pensava que era una broma, però després fins i tot em vaig pixar a sobre i no parava de plorar. Vaig anar al lavabo i ells tot darrere per controlar el que estava fent.

Li van fer mal?

No, però es van quedar el meu DNI i la targeta bancària. Em van amenaçar que si no feia el que deien farien alguna cosa a la meva família. Revisaven el pis amb guants, però no eren de goma, sinó de paleta.

I mentrestant, vostè què feia?

Estava molt nerviosa, perquè mai no m'havia passat una cosa així. Els vaig dir si podia fumar. Pensava que em fumava la meva última cigarreta. Després tenia la boca seca i em van deixar beure un got d'aigua. Estava tan nerviosa que fins i tot els vaig oferir si volien alguna cosa per beure. Van dir que no.

Van marxar de seguida?

L'home alt va regirar l'habitació, mentre que l'altre em va fer seure a la llitera. Em va dir que eren d'una organització mafiosa que es deia Miami nord. Jo els repetia que no tenia diners però que en podia reunir per l'endemà. El que volia és que marxessin. Em van dir que per l'endemà volien 3.000 euros. Entre això i el que em van dir de Miami nord vaig pensar que eren uns principiants que devien passar una mala època. Aleshores em vaig atrevir a mirar-los a la cara i a provar de dominar la situació.

I les armes que portaven?

La que es va treure el més baixet del maleter que portava semblava de joguet. Em van arribar a ensenyar dues xeringues amb un líquid groc i em van dir que si intentava alguna cosa em lligarien amb dues brides que portaven i que al final es van deixar sobre la taula de planxar. Quan van marxar, vaig avisar un veí i després, la policia.

Què va passar l'endemà?

A les onze del matí havia de quedar a la platja d'Empuriabrava per donar-los un sobre amb els 3.000 euros. Però la policia va posar papers a dins del sobre. L'Esteban va trucar-me i em donava instruccions. Em va dir que l'esperés asseguda en un banc. Tota la platja estava plena de Mossos d'Esquadra de paisà, però jo continuava estant molt nerviosa.

I va anar a la platja...

Hi vaig anar a peu, amb dos policies darrere meu. Jo portava una ampolla petita d'aigua i els Mossos em van dir que si estava en perill la deixés caure a terra. Ell donava una volta amb cotxe. No podia ni veure la matrícula del cotxe, perquè entre el sol i que estava cansadíssima no veia res, però sé que era ell. Em va trucar i em va dir que deixés el sobre a terra, però jo li vaig comentar que amb la tramuntana que feia podia volar. Aleshores em va indicar que el deixés a dins d'una cabina telefònica, que ell el passaria a buscar.

Com el van detenir?

Jo vaig deixar el sobre i em vaig allunyar uns 30 metres, però vaig sentir un cop sec i em vaig girar. Quatre policies s'havien llençat a sobre seu i el tenien a terra. Se'l van emportar emmanillat.

Vostè el va mirar?

Sí, i ell a mi. Feia cara de sorprès, com si no s'acabés de creure el que li passava. Jo tenia por que hi hagués l'altre home i em vaig estirar a terra. Un policia em va veure i va venir corrent cap a mi perquè es pensava que m'havia desmaiat. A les set de la tarda, els Mossos ja sabien qui era l'altre home. A en Carlos el van detenir a Roses.

Aniran a judici?

Sí, pels danys que em van fer. A la roda de reconeixement vaig distingir l'Esteban sense cap mena de dubte i a l'altre també, tot i que no n'estava tan segura. Aquesta setmana aniré al metge.

«Els vaig preguntar si podia fumar. Pensava que em fumaria la meva última cigarreta. I vaig beure aigua...»

«Em van ensenyar dues xeringues amb líquid groc i em van dir que si intentava alguna cosa em punxarien»

«Vaig sentir un cop sec i em vaig girar. Quatre policies s'havien llençat a sobre seu i ell ja estava a terra...»

Empordà - 17-06-08